

RÁČEK

školní časopis

Slovo úvodem, spíše závěrem

Vážení čtenáři časopisu Ráček, hned na úvod vám musím říct jednu věc, jednou to muselo přijít. Nebojte, časopis bude vycházet i nadále, ale část z nás, bude muset časopis opustit, odcházíme na střední školy... Za mě, jako šéfredaktora, to byly skvělé 2 roky, za které jsem nejen já, ale i ostatní redaktori

nashbírali spoustu zkušeností, které v životě zajisté využijeme... Dovolte mi proto prosím předat šéfredaktorské křeslo Vladce a Sáře, které časopis povedou stejně dobře, jako tomu bylo dosud.
Držím jim palce, ať se jim moc daří, šéfredaktor.

autor článku:
DAVID DOLEŽAL
třída 9. A

Vtip

Před Vánocemi se v Číně prodalo více než 2 miliony iPhoneů. Tím se znovu potvrdilo, že nejhezčí dárek je ten, který pro Vás vaše dítě samo vyrobí.

autor článku:
DAVID DOLEŽAL
třída 9. A

Cestování - Brno a okolí

Dnešní, a vlastně můj poslední článek, budu věnovat druhému největšímu městu České republiky. A co se tady všechno nachází?

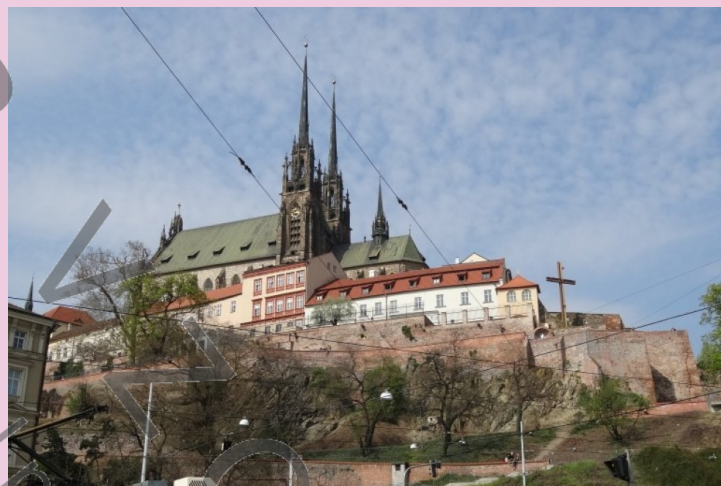
Ačkoli už jsem Brno malinko zmiňoval v minulých tipech na prázdniny, podle mě si Brno zaslouží samostatný článek. Začneme v centru města. Dominantou města bude nejspíš katedrála sv. Petra a Pavla, známá taky pod místním názvem Petrov (dokonce je podle ní i pojmenovaná místní rozhlasová stanice). Další důležitou a významnou památku pro Brno je samozřejmě hrad Špilberk. Založený byl už v druhé polovině 13. století. Z hradu je vyhlídka na město a okolo hradu se pak nachází park. Pokud vás zajímají kostely, v Brně si přijdete na své, protože kromě Petrova jich jen v centru totiž najdeme přes 10! Z těch nejzajímavějších bych uvedl kostel sv. Tomáše, kostel sv. Jakuba Staršího a kostel Nalezení sv. Kříže. Na Mendelově náměstí, hned pod pivovarem Starobruno, se nachází nejstarší a to augustiniánský klášter ze 14. století. Působil zde zakladatel genetiky Gregor Mendel. Za návštěvu ale stojí všechny. V centru ještě najdeme několik kaplí, kašen, divadel a hlavně spousty zajímavých budov.

Jak se dá čekat, památkami to v centru nekončí. I mimo ně máme spoustu zajímavého. Za městem se nachází místní památka UNESCO - Vila Tugendhat. Byla vystavěna v letech 1929 - 1930. Dále tady

máme zoo a kus dál od ní se nachází Brněnská přehrada. Nebo taky zdejší autotodrom - Masarykův okruh. A to jsem zapomněl zmínit ještě výstaviště nebo muzeum Anthropos, ve kterém najdeme rozsáhlou expozici o vývoji a původu člověka. Brno má taky několik přírodních památek, například Mariánské údolí.

A co se nachází v okolí Brna? Třeba město Tišnov, ve kterém najdeme kostel sv. Václava a hlavně cisterciácké opatství Porta coeli. Další zajímavý a pro mě hezký klášter Rosa coeli se nachází v Dolních Kounicích. Kromě toho tady je ještě zajímavá kaple sv. Antonína. A další zajímavý klášter (benediktinský) najdeme v nedalekém Rajhradě. Za zmínku stojí i město Slavkov u Brna, kde najdeme místní zámek známý pod názvem Austerlitz. V Kralicích se tiskla před 400 lety Bible kralická (a jednu stránku si i dnes můžete sami vytisknout). Žuráň je významný kopec na území vesnice Podolí u Brna, odkud velel Napoleon při bitvě u Slavkova. Samotné Podolí u Brna také stojí za krátkou návštěvu, ačkoli je to klasická vesnice, na mě působí takovým zvláštním dojmem a atmosférou. Okolí Brna uzavřeme městem Šlapanice, kam se dostanete z Brna trolejbusem. Tady máme především krásné historické náměstí.

Vzhledem k tomu, že prázdniny už jsou skoro tady, přidám pár tipů na prázdniny. :-)

Jaroměřice nad Rokytnou

Město je slavné především svým barokním zámekem a svým rozsáhlým zámeckým parkem. Dále tady najdeme kostel sv. Markéty a kapli sv. Josefa.

Ledeč nad Sázavou

Městečko okolo Sázavy. Máme tady kostel sv. Petra a Pavla a především zdejší dominantu - hrad. Na hradě je umístěno místní muzeum Jaroslava Foglara, kde zažijte opravdu nečekaný zážitek.

Roudnice nad Labem

Další krásné město. Co je tady zajímavého? Klášter kapucínů, zajímavý zámek, několik kostelů (dominantním bude asi kostel Narození Panny Marie), kamenná věž Hláška, augustiniánský klášter, místní zvonice, nebo taky Kratochvílova rozhledna. Nedaleko odsud je i slavná hora Říp.

Praha

Za zážitky nemusíte daleko,

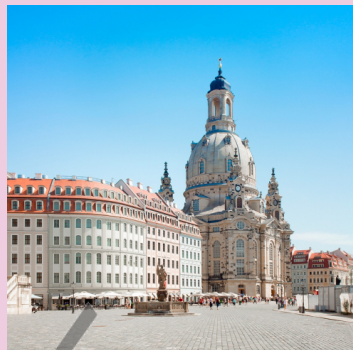
Praha je plná krásných památek.

Třeba v centru Prahy najdete kromě všem známých památek také spousty zajímavých uliček. Na zajímavé památky narazíte i na samotném okraji Prahy. Třeba v Bohnicích (ano, jmenuje se tak i část Prahy, ne jenom psychiatrická léčebna) je stará část s kostelem sv. Petra a Pavla, zámekem a několika zajímavými budovami. Nesmím taky zapomenout na zdejší Bohnický hřbitov, opředený děsivými pověstmi. Jak bude působit na vás, už musíte zjistit sami.

No, a tímto končí můj nejspíše poslední článek o cestování. Doufám, že za tu dobu jsem aspoň někomu dal zajímavý tip na návštěvu nějakého místa v Česku.

autor článku:
JAN LIPŠANSKÝ
třída 9. A

Výlet do Drážďan

Dne 22.5. navštívily třídy 7.A, 7.B a vybraní žáci z 8.A Drážďany. Všichni jsme se sešli okolo 7. hodiny ranní na parkovišti u Sofijského náměstí, autobus tam už na nás čekal, takže jsme ihned nastoupili a mohli jsme vyjet. Samozřejmě ještě před odjezdem nám paní učitelky zkontrolovaly pasy, tady už se objevil menší problém, protože dva nejmenovaní žáci si své pasy zapomněli. Ovšem paní učitelky byly tak shovívavé, že oba žáky nechaly s námi jet. Všichni jsme se pohodlně usadili, zapnuli si bezpečnostní pásy a mohli jsme vyrazit.

Cesta byla poměrně klidná, žádné kolony a všeho všudy trvala maximálně dvě a půl hodiny. Po cestě byla v autobusu samozřejmě dobrá nálada a sranda.

Naše první část výletu bylo Německé muzeum hygieny. Exponáty v muzeu byly velice zajímavé. Muzeum bylo rozděleno do dvou částí - dětské a dospělé. I přesto, že dětská část muzea byla spíše určená pro děti do 11 let, jsme si to asi více užili tam :). V muzeu jsme strávili okolo hodiny a půl a potom opět nasedli do autobusu a vydali se směrem ke katedrále, celou dobu jsme s sebou měli ochotnou paní průvodkyni, která nám vždy říkala různé zajímavosti o dané stavbě atd.

U katedrály jsme poté měli půlhodinový rozchod. Někteří si to fotili, nebo si tam sedli k fontánce a obědvali. Každý s tímto časem naložil jinak. Poté nás paní průvodkyně vzala, abychom se šli podívat na nejznámější kostel v Drážďanech a to Frauenkirche. Jelikož se ale nejprve musely zaplatit lístky, tak to šla zařídit sama paní průvodkyně a my mezitím měli rozchod na místě, které se dost podobalo naší Náplavce. Poté paní přišla, rozdala nám lístky a rozdělili jsme se do pár skupin po desíti, protože nahoru na rozhlednu nás vyvážel výtah, který maximálně pobil pouze deset lidí. Výtah

nás vyvezl do půlky cesty, takže i tak jsme museli pár schodů vyjít „po svých“. Když jsme se dostali nahoru, spatřili jsme opravdu nezapomenutelný výhled, i přestože některým (například mně :D) ta výška nedělala zrovna dvakrát nejlíp, tak myslím, že na ten výhled nezapomene.

Dolů z rozhledny jsme šli celou cestu pěšky, někteří po cestě hráli hru Sochy, jiní zase mluvili na náhodné lidi česky a hledali tak nějakého Čecha (marně). Poté, když jsme se všichni v pořádku dostali dolů na zem, došlo opět k nekonečnému počítání všech žáků. Někteří žáci poté měli ještě možnost podívat se dovnitř do kostela, ostatním pak začal další, tentokrát hodinový rozchod na oběd. Většina lidí se při tomto rozchodu chtěla podívat do Primarku, ale za tu hodinu by to nestihli.

Ale i tak, co by to bylo za výlet do Drážďan, kdybychom se nepodívali do Primarku, tudíž po tomto hodinovém rozchodu, nás paní učitelky opět spočítaly a vydali jsme se směrem k Primarku, kam jsme se všichni těšili. Došli jsme tedy k nákupnímu centru, kde se Primark nachází a dostali jsme v celém nákupním centru skoro dvouhodinový rozchod. Tento čas utekl jako voda, všichni jsme se ve zdraví dostavili na sraz. Náš výlet se blížil ke konci, vydali jsme se tedy k autobusu. Autobus už tam na nás čekal, nebylo už na co čekat, všichni jsme nastoupili a vydali se zpátky do Prahy. Ani cesta zpátky nedopadla tragicky. Opět nebyly žádné kolony, nikomu se v autobuse neudělalo špatně, tudíž jsme se ve zdraví vrátili všichni zpět na Sofijské náměstí, kde už na někoho čekali rodiče. Jiní pak odešli spokojení a plní zážitků domů sami.

Myslím, že výlet se moc vydařil, počasí nám přálo, náplň výletu byla také moc skvělá. Sama za sebe mohu říci, že bych tento výlet radila k těm lepším, na kterých jsem s naší školou byla. Do budoucna si myslím, že by takovéto výlety do zahraničí měla naše škola provádět častěji.

autor článku:
SÁRA DRAŠNAROVÁ
třída 9. A

autor článku:
VLADIMÍRA JAREŠOVÁ
třída 9. A

Den dopravy

ilustrace: I na toto se den dopravy vztahoval...

Naše třída 7. A se jednoho krásného dne vydala společně s paní učitelkou Žampovou do Viničního domku na Den dopravy. Když jsme dorazili na místo akce, bylo ještě brzy, takže tam byli pouze pořadatelé. Po chvíli dorazili i ostatní školy a akce začala. Pan pořadatel nám vysvětlil, co se na jednotlivých stanovištích dělá a celkový program dne. Bylo stanoviště, kdy jsme si mohli

půjčit brýle, které simulovaly opilost, nebo kde jsme se mohli projet na kole po různých překážkách. Byly zde také stánky, kde sídlila policie České republiky, kde jsme se mohli posadit na policejní motorku nebo do policejního auta. Pro menší děti zde byla dráha, kde se na kolech učili dopravní značky. Venku před Viničním domkem stál autobus přetvořený na interaktivní herní, kde jsme

se hrou učili. Více méně uprostřed areálu stál stan, kde jsme si mohli vyplnit různé dopravní testy. Mohli jsme si také vyzkoušet masáž srdce. Co se nám však nejvíce líbilo, bylo auto na takové kovové konstrukci, které se otáčelo na střechu. Budto udělalo pouze otočku o 360°, nebo jste si mohli vyzkoušet, jaké to je, dostat se z auta otočeného na střechu při autonehodě. Do tohoto auta však mohli pouze osoby starší 12ti let a vyšší než 150 cm. Kolem desáté hodiny měl vystoupení Jan Sladký, cyklotrialista. Vystoupení byla dvě. V prvním vystoupení si vybral jednoho dobrovolníka z publika. Několikrát ho přeskočil, párkrát ho přejel a dělal různé triky (na kole, samozřejmě). Druhé vystoupení probíhalo asi v jedenáct, kdy si vybral nejprve jednoho dobrovolníka, později dva dobrovolníky, a nakonec další dva. Já (Kája) jsem byla ten poslední dobrovolník. Také náš spolužák Matouš Vála byl jedním z dobrovolníků. Leželi jsme všichni vedle sebe,

namačkaní jako sardinky a on přejel po našich nohách. Později se mě skoro celá třída zeptala, jestli to bolelo. Nebolelo. Potom se všech diváků zeptal, kolik si myslí, že nejvíce přeskočil lidí. Diváci zaječeli téměř jednotně, že deset. On zavrtěl hlavou a řekl, že tři. Malinko jsem se lekla. Potom se rychle rozjel a opravdu nás všechny přeskočil! Potom jsme se museli vrátit do školy, což se nám samozřejmě nechtělo, protože akce byla moc pěkná a doufáme, že se někdy ještě nějaké podobné zúčastníme.

autor článku:
KAROLÍNA ŠVEJDOVÁ
třída 9. A

autor článku:
MARKÉTA GAVLASOVÁ
třída 7. A

Den dětí u nás ve škole

1.6. 2018 se u nás na školním hřišti RAK pořádal sportovní dětský den. Soutěžilo se v kategoriích šesté a sedmé třídy, osmé a deváté třídy. Třída tvořila jeden tým. Třídy šestých a sedmých tříd soutěžili v házené, přehazované, fotbale. Týmy osmých a devátých tříd soutěžili v házené, basketbale a fotbale. Když třída měla právě volno a nesportovala mohla se zúčastnit na malých sportovištích a to na kop na bránu, hod na koš a hod kriketového míčku do kruhu. V tomto se soutěžilo v jednotlivcích. Za tyto malé soutěže se pak vybralo z kategorií první, druhé a třetí místo a dostávali se krásné medaile a malé odměny. I když nám ke konci neprálo počasí, ale i tak jsme si to moc užili :)

autor článku:
EVA MALÁ
třída 9. A

Zahradní Slavnost

foto: Nikol Soukupová

foto: Nikol Soukupová

Dne 26.6.2018 se v naší škole konala zahradní slavnost, při příležitosti loučení se s deváťáky. Akce to byla velmi pestrá. Mimo deváťáků zde probíhala vystoupení i nižších ročníků, ocenění aktivních žáků školy a i rozloučení se učitelů s deváťáky, kteří všem přítomným zazpívali píseň "Loučení". Celá akce byla pečlivě připravována již několik měsíců dopředu a konala se v nově zrekonstruovaném atriu školy. Počasí nám vyšlo opravdu moc pěkně i přesto, že mělo celý den pršet. Na akci se přišel podívat celý učitelský sbor, vedení školy a také spousta rodičů. Celou akci provázela skvělá moderátorka, paní učitelka Aneta Žampová, moc se jí to povedlo :). Jak jsme již

všichni očekávali, celá akce byla velmi emotivní a to zejména pro rodiče a učitele na druhém stupni. Došlo i na slzy a někteří z nás měli také co dělat, aby se k nim nepřidali. Myslím si, že nejen za mě, ale i za všechny ostatní mohu říct, že se akce vydařila na 110% a že na ni hodně dlouho nezapomeneme.

autor článku:
DAVID DOLEŽAL
třída 9. A

Poděkování redaktorům deváté třídy

Vážení čtenáři, jak jistě víte, redaktori deváté třídy budou opouštět naši školu a taktéž časopis Ráček. Zde bych jim chtěl poděkovat za spolupráci, laskavost a i za založení časopisu Ráček, společně s paní učitelkou Žampovou. Díky vám mohou redaktori vyjádřit svůj názor, hodnotit akce, a dokonce i něco měnit. Naše škola se může pochlubit tím, že má jako jedna z mnoha škol aktivní časopis. Chtěl bych ještě dodat, že jsou to přesně 2 roky a 3 měsíce od prvního článku časopisu Ráček. První článek byl vydán dne 1.4.2016. Než se přidali redaktori ze sedmých a osmých tříd, byl časopis v rukou redaktorů deváťáků 1 rok a 7 měsíců. Dali do toho vše: lásku, čas i úsilí. Tohle vše je také zásluha paní učitelky Žampové.

Lukáš Zeman: redaktor, který už sice v redakci není z důvodu velkého časového vytížení, ale i tak nám přispěl skvělými články a moc mu děkujeme za pomoc při založení. **Eva Malá:** redaktorka, která má krásné články, píše o sportech,

jelikož je jí toto téma blízké.

Lipšanský Jan: redaktor, který všem vždy poradí, kam zajet na výlet. Jeho články jsou o cestování a zajímavých místech v Česku. A nakonec náš šéfredaktor **David Doležal**, který měl vždy na starost vše a jeho články jsou o aktuálním dění o světě i týkající se školy, šéfredaktor má zatím nejvíce článků - celkem přes 60. Tímto bych ještě jednou velmi poděkoval všem redaktorům za vše, co udělali. :)
DÍKY - Káje, Marky, Adélce, Sáře, Vladce :)

autor článku:
PHILIP KOVÁČ
třída 9. A

Zasedání mladých

Dne 21. 6. 2018 proběhlo v budově Prioru Zasedání mladých. Co to je? Jedná se o schůzi, kde jsou zástupci ze žákovských parlamentů z každé školy na Praze 12. Za naši školu se zúčastnili David Doležal a já, Jan Lipšanský. Ale ještě než o něm více napíšu, zmíním se ještě o jedné akci související s tím. Ta akce se konala v ZŠ Mráčkova a co se na ní dělo, popíšu níže.

Na ZŠ Mráčkova se týden předtím totiž odehrálo také setkání žákovských parlamentů. Konkrétně ve středu 13. 6. Byli jsme tam po dobu celého vyučování a cílem bylo nějaké větší seznámení s ostatními členy z ostatních škol. To se taky povedlo, dokonce jsme vymysleli i plán na příští Zasedání mladých, konkrétně co chceme probírat. Tím vše končilo, akce byla fajn (aspoň z mého pohledu). Oběd jsme měli na ZŠ Mráčkova. Ale teď už k tomu, o čem mám psát.

Vše začalo v 9:00. Seděli jsme u stolu naproti zástupcům ze ZŠ Angel. Chtěli jsme hlavně probrat a zjistit, jak vlastně

funguje tzv. Kulatý stůl. Asi bych měl vysvětlit, o co se vůbec jedná. Kulatý stůl slouží k jedné hlavní věci - setkání radnice s občany. Řeší se tam především všemožné problémy na Praze 12. Zasedání se vždy účastní pan starosta, tentokrát přišel zhruba v polovině programu a pak zase musel jít, jelikož nestíhal.

Sotva jsme si na Zasedání mladých „zvykli“, tak už odcházíme. Nezbyvá tedy nic jiného, než tuto naši funkci předat někomu jinému. A mluvím o Sáře Drašnarové a Vladimíře Jarešové. Tímto jim chci za mě a Davida popřát hodně štěstí.

autor článku:
JAN LIPŠANSKÝ
třída 9. A

Školní Rok

Jak jinak zakončit školní rok než rozebráním vyučovacího systému v České republice a podíváme se i do jiných zemí.

Školní rok je rozdělení 1 kalendářního roku na dobu studia a dobu volna na základních, středních, univerzitách, vysokých školách i učilištích. Ve většině zemí školní rok začíná na podzim a končí v létě následujícího roku a to z důvodů volného času během léta, historicky z důvodu účasti žáků na polních pracích, dnes především na rodinné dovolené.

Česká republika

V ČR školní rok začíná 1. září a končí 30. června. Školní rok se člení na dvě období (pololetí): zimní období trvá od 1. září do 31. ledna, letní období trvá od 1. února do 31. srpna. Školní rok se dělí na období školního vyučování, které trvá 10 měsíců (do 30. června) a období školních prázdnin - poslední 2 měsíce školního roku (červenec a srpen) jsou tzv. hlavní letní prázdniny. Poslední 2 týdny v srpnu pak mohou probíhat některé zkoušky, typicky reparační apod. Ve školách se

vyučuje v pětidenním vyučovacím týdnu. Délka výuky se liší dle studované školy, ale pro většinu je společná začátkem a to od 8:00 a končí nejčastěji mezi 13. a 14. hodinou.

Finsko

Ve Finsku školní rok začíná vždy v polovině srpna a končí koncem května či začátkem června. Během školního roku mají děti také prázdniny podzimní (říjen), vánoční (prosinec), zimní (únor), velikonoční (duben).

Austrálie a Nový Zéland

Téměř všude v Austrálii a na Novém Zélandu trvá školní rok od konce ledna do začátku prosince a je rozdělen do čtyř období. Skládá se ze dvou 20 týdenních semestrů, každý semestr je ještě rozdělen do tří trimestrů. Velké letní prázdniny připadají na prosinec a leden, kratší dvoutýdenní prázdniny zakončují jednotlivé trimestry studia. Vyučování začíná obvykle v 9 hod. a končí v 15:30.

autor článku:
ADÉLA VOTRUBOVÁ
třída 9. A

Mikroklima v okolí školy

Ve školním roce 2018/19 se účastníme projektu Město do kapsy - mikroklima a veřejný prostor okolí školy.

Projekt pro žáky a učitele připravila 01/71 ZO ČSOP Koniklec a byl podpořen Hlavním městem Prahou a Městskou částí Prahy 12. Projekt Mikroklima okolí školy uskutečňují týmy žáků 9. A pod vedením pana ředitele Mgr. Pavla Nedbala. Žáci zkoumali problematiku lokalitu křižovatku ulice Generála Šišky a ulici

Československého exilu. Zjistili při tom, že jde o velmi frekventovanou křižovatku, kterou hodně využívají hlavně osobní auta, i když zde jezdí dostatečné množství tramvají a autobusů. Nákladní doprava je zanedbatelná. Pozitivní, i když zvláštní, je výskyt lišejníků v těsné blízkosti křižovatky v SV směru, v místě končící Modřanské rokle. Navrhují následující opatření. Citelně chybí možnost podchodu v severní a západní větvi. Projekt Veřejný prostor realizují týmy žáků 8. ročníku

pod vedením paní učitelky Mgr. Nikol Soukupové a Mgr. Marty Ptáčkové. Žáci provedli dotazníkový průzkum a zjistili, že obyvatelé Prahy 12 - Modřany hodnotí jako nejvíce nebezpečné okolí restauraci Sázava a Vratislav a podchody vedoucí k Modřanské rokli. Starší část populace ráda odpočívá v Modřanské rokli a nábřeží Vltavy, mladší část populace ve sportovním areálu Rak a Raček ležících přímo u naší školy. Velká část obyvatel nemá přehled o kulturních a přírodních

památkách na Praze 12, nejčastěji bylo zmiňováno Keltské oppidum Závist. Obyvatelé postrádají lavičky v okolí prodejny Billy na Sofijském náměstí, v Modřanské rokli a v horní části sídliště. Žáci si zkusili pohyb v okolí školy s dětským kočárkem, na vozíku a s berlemi. Jako největší problém se jeví bariéry přímo ve škole (umístění učeben v patře bez výtahu), hrbolaté chodníky a nevyasfaltované přímé cesty. Navrhují následující opatření pro lepší využití veřejného prostoru: postavení laviček v okolí prodejny a v Modřanské rokli, častější policejní kontroly kolem restaurací a podchodů.

autor článku:
DAVID DOLEŽAL
třída 9. A

Nikol Soukupová

Třídíme elektrodpad

Naše škola za tento rok odevzdala k recyklaci 459 kg starého elektrozařízení. Z Certifikátu Environmentálního vyúčtování společnosti ASEKOL vyplývá, že naše škola odevzdala v loňském roce 459,00 kilogramů starého elektrického. Tím jsme uspořili 9,33 MWh elektřiny, 633,71 litrů ropy, 37,03 m³ vody a 0,21 tun primárních surovin. Navíc jsme snížili emise skleníkových plynů o 1,76 tun CO₂ ekv., a produkci nebezpečných odpadů o 7,71 tun“.

ilustrace: Popelnice na elektrodpad

ilustrace: Elektrodpad

autor článku:
DAVID DOLEŽAL
třída 9. A

Nikol Soukupová